

רע"פ 3842/21 - ויקטור גודייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3842/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ויקטור גודייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 6361-03-21 מיום 10.5.2021 שניתן על ידי כב' סג"נ יעקב שפסר, כב' השופט העמית יורם צלקובניק וכב' השופט עידו דרויאן-גמליאל

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט [סג"נ] י' שפסר, כב' השופט העמיתי' צלקובניק וכב' השופטע' דרויאן-גמליאל) בעפ"ג 6361-03-21 מיום 10.5.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופטת [סג"נ] ש' דקל נוח) בת"פ 37912-03-18.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הגיע המבקש למועדון בו עבדה בת זוגו, המתלוננת, כשהוא בגילופין, רכש בקבוק בירה מזכוכית ממנו שתה

לסירוגין ובשלב מסוים, לאחר שהתעמת עם המתלוננת מילולית על רקע חשדו כי היא בוגדת בו עם אחר, נטל את הבקבוק והשליכו לעברה בעודה בגבה אליו. הבקבוק פגע בראשה של המתלוננת וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם בקרקפת והיא פונתה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים.

במסגרת הסדר הטיעון, צירף המבקש תיק נוסף והורשע בעקבות הודאתו בעבירה של היזק לרכוש, לפי סעיף 452 לחוק העונשין, לאחר שהואשם כי על רקע ויכוח על שימוש בדרך בעט במראת צד של רכב וגרם לכך שנשברה ונתלשה ממנו.

2. לאחר שהורשע, ובמסגרת ההסכמה בהסדר הטיעון, נשלח המבקש לשירות המבחן לשם עריכת תסקיר. לאחר קבלת התסקיר, נדחה מועד הדיון לטיעונים לעונש מספר פעמים, עקב אי-התייבבותו של המבקש, החלפות ייצוג מטעמו ואף בקשה לחזרה מהודיה שנדחתה. בהמשך, ובטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, עתר המבקש להכנת תסקיר משלים בעניינו - וזאת בטענה כי תסקיר המבחן המונח בפני בית המשפט, אינו מאפשר לקבל תמונת מצב עדכנית בנוגע להליכי השיקום שעבר בחלוף כתשעה חודשים מאז נערך. בית משפט השלום דחה את הבקשה, בצינו את הדחיות הרבות בשמיעת ההליך - משך כשנתיים וחצי - אשר נבעו בעיקר מהתנהלות המבקש כמפורט לעיל, לרבות בשל החלפה של ארבעה סניגורים. כמו כן, ציין בית המשפט כי מהמסמכים שהונחו לפניו עולה כי המבקש החל בטיפול רק לפני כחודש ועובדה זו אינה מצדיקה דחייה נוספת.

3. בגזר הדין, עמד בית משפט השלום על חומרת העבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות והדגיש כי נוכח העובדה שאלימות המבקש הופנתה כלפי בת זוגו דאז ובשים לב לנזק שנגרם לה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים של שלמות הגוף וביטחון אישי היא משמעותית. עוד עמד בית המשפט על האמור בתסקיר שירות המבחן, בו צוין כי המבקש בעל דפוסי פעולה אלימים וקושי בוויסות דחפים בשל שימוש לרעה באלכוהול; כי המבקש לא לקח אחריות על מעשיו, שלל צורך טיפולי בתחום האלכוהול, שלל שימוש בסמים וכן שלל צורך בטיפול בתחום האלימות במשפחה. שירות המבחן העריך כי נשקפת מהמבקש רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות ומשכך נדרשת ענישה מוחשית ומציבת גבולות. בית המשפט ציין כי המבקש פנה לטיפול שלא במסגרת שירות המבחן רק בסמוך למועד הטיעונים לעונש, חודשים רבים לאחר שניתנה המלצת שירות המבחן להשית עליו ענישה ממשית ומדובר בהליך טיפול הנמצא בראשיתו. נוכח כל האמור, ביכר בית המשפט את שיקולי הגמול וההרתעה על פני השיקול השיקומי והשית על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים, קנס ופיצויים.

4. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, כשלטענתו שגה בית משפט השלום כשגזר את דינו בטרם הורה על קבלת תסקיר משלים לשירות המבחן שיבחן את הליך הטיפול בו הוא ממשיך לקחת חלק. בית המשפט המחוזי מצא את גזר הדין מאוזן ומנומק היטב וקבע כי לא נפלה בו כל שגגה. בית המשפט המחוזי הוסיף כי גם עיון במסמכי הטיפול שצירף המבקש להודעת הערעור, מלמד כי הוא אינו מצוי כלל ועיקר בשלב מתקדם של ההליך השיקומי, אלא בתחילתו. אי לכך, לא מצא בית המשפט המחוזי הצדקה להתערב בגזר הדין.

הבקשה לרשות ערעור

5. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי - היא הבקשה שלפניי. זו הפעם, המבקש אינו מיוצג ובבקשתו טוען כי לקח אחריות על מעשיו, הבין את הצורך בטיפול בהתמכרות לאלכוהול ולסמים

והוא מתמיד בו. המבקש עותר למינוי ייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית כדי שיוכל להציג בפני בית המשפט את הליך השיקום שהוא עובר ולהביא להפחתה בעונש.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות, שכן היא אינה עומדת באמות המידה המצומצמות לקבלת בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" - הבקשה אינה מעלה השאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מענייני הפרטי של המבקש ואינן חשכידחיית התגרום לאי-צדק מהותי אולעיוותדין (רע"פ 7887/20 עאבדין' מדינתישראל, פסקה 4 (10.1.2021)).

הבקשה ממוקדת בשיקול השיקום הפרטני של המבקש אשר לגביו נתנו דעתן שתי ערכאות קמא ולא מצאתי כל שגגה בהכרעתם. יצוין, כי שיקול השיקום, על אף חשיבותו, איננו חזות הכל, ואין הוא אלא החליף שיקולי ענישה אחרים, כמו עקרון ההלימה ושיקולי הרתעה. לפיכך, אף הערכה כיקיים סיכוי שהנאשם ישתקם אינה מחייבת בהכרח את המסקנה כיישאלחרוגלקולאממתחם העונשההולם (רע"פ 9269/17 אבו עישאנ' מדינתישראל (15.1.2018)). בהתחשב באמור בתסקיר שירות המבחן, ובדרך ניהול ההליך המשפטי של המבקש, לא ראיתי לנכון לזקוף לזכותו שיקולי צדק או כי יש לסטות מהמלצת שירות המבחן לענישה מוחשית. כמו כן, בשים לב לכך שהמבקש היה מיוצג כל העת, אף לא מצאתי כי קיים חשש לעיוות דין המצדיק להיעתר לבקשה למינוי סניגור ציבורי. לבסוף, וכפי שציין בית משפט השלום בגזר דינו, המבקש יוכל לפנות לשירות בתי הסוהר לצורך שילוב בהליכי טיפול וגמילה במסגרת מאסרו, כדי לסייע לו לעלות על דרך הישר.

7. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערעור - להידחות. לפני משורת הדין, יתייצב המבקש לריצוי עונש המאסר ביום 23.6.2021 עד השעה 10:00 בימ"ר הדורים, או במתקן כליאה אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודה המזהה ועותק מהחלטה זו. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ג בסיון התשפ"א (3.6.2021).

ש ו פ ט